

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Aquesta Sala va dictar sentència, de data 30.1.2018, amb la següent part dispositiva:

*“ESTIMAR el recurs d’apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M. (M.) R.M. contra la Sentència dictada per l’Hble. Tribunal de Batlles en data 23 de maig de 2017, que revoquem íntegrament, i ESTIMAR MOLT SUBSTANCIALMENT la demanda interposada per l’esmentada senyora i **declarar nuls els acords presos en la Junta Ordinària de la societat X,SA celebrada en el dia 15 de maig de 2013, amb l’excepció de l’acord sobre la retribució dels administradors, amb imposició de les costes de la instància a la societat defenent.***

No fem condemna en costes d’aquesta alçada”.

II.- La representació processal de la societat X SA, va formular, en data de registre 14.2.2018, incident de nul·litat d'actuacions contra la referida sentència d'aquesta Sala, segons el qual i en constatar-se la vulneració a un dret fonamental, demanava la nul·litat de la sentència de 30.1.2018.

La representació processal de la Sra. M.R.M. es va oposar a l'incident de nul·litat d'actuacions per escrit de data de registre 01.3.2018 demanant la desestimació íntegra del mateix, amb imposició de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, a la part promotora.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'incident de nul·litat d'actuacions, introduït per la reforma de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials de 22-4-1999, es preveu a l'article 18 bis, tercer, com un instrument per demanar a l'òrgan judicial que va dictar una resolució ferma la seva anul·lació per considerar que aquesta vulnera el dret fonamental a la jurisdicció. Per tant, l'èxit o el refús del mateix exigeix examinar les al·legacions de l'instant de l'incident i posar-les en relació amb la resolució dictada per poder determinar si s'ha produït o no la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, que es contempla a l'article 10 CA, en el qual s'estableix que :

"1. Es reconeix el dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei.

2. Es garanteix a tothom el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, a un judici de durada raonable, a la presumpció d'innocència, a ésser informat de l'acusació, a no confessar-se culpable, a no declarar en contra d'ell mateix i, en els processos penals, al recurs.

3. La llei regularà els supòsits en què, per garantir el principi d'igualtat, la justícia ha d'ésser gratuïta”.

II.- Així, si s'analitza l'escrit pel qual s'interposa l'incident de nul·litat, la part promotora del mateix demana que es procedeixi a decretar la nul·litat de la sentència d'aquesta Sala. Pel que fa l'únic motiu o greuge en el qual es fonamenta l'incident de nul·litat, s'ha d'indicar que s'assenyala que la sentència d'instància viola els drets reconeguts en l'article 10.1 de la Constitució (sentència fonamentada en Dret).

A criteri d'aquesta Sala el present incident no pot prosperar i les raons que fonamenten la nostra decisió són les següents. En primer terme, resulta que la part promotora de l'incident considera que la sentència de la Sala no es podia fonamentar en determinats articles que regulen l'informe de l'auditoria dels comptes anuals que no eren d'aplicació al cas present. Però sembla oblidar la part promotora que, com ja diguem en l'epígraf V, l'exigència d'una auditoria en l'exercici de 2012 de la societat X SA deriva dels propis estatuts societaris que així ho exigeixen en el seu article 30. Per tant, la font de l'obligació legal està en la pròpia autoregulació societària que ho concreta en els estatuts societaris. Recordem que tota societat ha de tenir uns estatuts que han de regir-la (article 8.1 lletra c) de la Llei 20/2007); que l'article 9 de la mateixa llei disposa que els estatuts “són la norma d'organització i de funcionament de la societat; que són impugnables aquells acords que siguin contraris als estatuts (article 40.1 de la dita Llei) i finalment que la disposició transitòria segona preveu que “l'obligació” prevista en l'article 72 no entri en vigor fins la nova llei d'auditoria, disposició transitòria que no fa referència a l'article 73 que regula les característiques d'una auditoria, així com l'article 35 de la Llei 30/2007 en caràcter general (tant aplicable a un grup de societats com a una societat única) en la mateixa sintonia que l'article 73 de la Llei 20/2007.

Per tant, si no era obligada l'auditoria en caràcter general per a totes les societats, si ho era per a X SA perquè ho obligaven els seus estatuts.

Pel que fa a la referència en la nostra sentència a les normes internacional d'auditoria (NIA) que la part promotora qüestiona que siguin d'aplicació al Principat, hem de tenir present que són esmentades en l'informe pericial judicial de la Sra. A. com a referència a tenir present, (no hem d'oblidar la referència a elles que el legislador posterior en la llei 8/2013 en el seu article 19.12) però sobretot el que resulta decisiu és que l'informe del propi auditor que signa els comptes anuals de X SA esmenta que s'ha efectuat l'informe **“d'acord amb les normes internacionals d'auditoria”** (informe al foli 173) cosa que denota que també en el Principat aquelles guies de referència en l'activitat d'auditoria derivades de la IAASB (*International Auditing and Assurance Standards Board*) aprovades l'any 2009 estan plenament acceptades per la *communis opinio* dels professionals de l'auditoria. Aleshores, si el seu propi auditor afirma haver-les acomplert, no és podrà negar que calgui fer referència a les mateixes per analitzar el seu informe.

En conclusió, doncs, en la nostra sentència s'ha analitzat l'auditoria aportada amb els comptes d'acord amb l'exigència dels propis estatus de la societat i de l'observació de les normes internacionals que afirma l'informe s'han seguit.

III.- Les consideracions anteriorment realitzades permeten concloure a aquesta Sala Civil que no s'ha produït cap vulneració del dret a la jurisdicció protegit per l'article 10 de la Constitució per part de la sentència ferma d'aquesta Sala de 30.1.2018. Per consegüent, procedeix desestimar la pretensió d'anul·lació de la mateixa.

La desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions justifica plenament la imposició a la part promotora del mateix de les costes processals generades arrel del mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la pretensió d'anul·lació de la sentència ferma, dictada per aquesta Sala el dia 30 de gener de 2018.

Imposem el pagament de les costes a la part promotora de l'incident, amb la inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

Contra aquest Aute no hi cap recurs. (article 18 bis.3 in fine de la Llei Transitòria de Procediments judicials).

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-